

[Jørgen Møller.]

I Folketingets Betænkning oplyses det, at der som Rentelettelse er ydet Landmænd i Sønderjylland over 1½ Mill. Kr., medens der til andre Erhverv kun er ydet Lettelse til et Beløb af 39 000 Kr., deraf til fattige Fiskere et saa ringe Beløb som 1 000 Kr. Se, det er jo en stor Forskel. Nu kan man maaske nære den Opfattelse, at det særlig er Landbruget, der trænger til Hjælp, eller at Landbrugerne udgør det største Antal. Men saaledes forholder det sig ikke. Hvad det sidste angaar, findes der godt 14 000 Landbrugere i Sønderjylland, og de andre erhvervsdrivende udgør et lignende Antal, og hvis man vilde fremsætte den Tanke over for Offentligheden i Sønderjylland, at det særlig er Landbruget, der trænger til Hjælp, og at de andre Erhverv ikke trænger saa meget dertil, vilde man sikkert fra Haandværkere og mange andre møde en stærk Protest.

Jeg ser endvidere af Betænkningen, at der har været Samraad med Landbrugsministeren for om muligt at faa Lovbestemmelserne om Opkøb af Jord til Husmandsbrug m. m. til ogsaa at omfatte Oprettelse af Kolonihaver, hvilket Ministeren vil tage under velvillig Overvejelse. Jeg vilde hilse det med Tilfredshed, hvis en Ændring i saa Henseende kunde gennemføres. Kolonihavebevægelsen har faaet en vældig Tilslutning, og der er stadig Efterspørgsel efter Jord til dette Formaal.

Folketingsudvalget har desuden haft Samraad med Ministeren for offentlige Arbejder for at faa det mest mulige Arbejde sat i Gang, da Arbejdsløsheden i Sønderjylland for Tiden er meget stor, og man har bl. a. haft Opmærksomheden henvendt paa de projekterede Landvindingsarbejder ved Sønderjyllands Vestkyst, som Ministeren ogsaa har stillet sig velvilligt over for og muligvis vil prøve paa at udarbejde Forslag om i den kommende Tid, hvis ellers de finansielle Forhold tillader Fremsættelsen af et saadant Forslag. I denne Forbindelse vil jeg pege paa Forholdene Syd for Grænsen. Tyskland har i den senere Tid udført et mægtigt Landvindingsarbejde ved Slesvigs Vestkyst. De fleste af de frisiske Øer er gjort landfaste, og lidt efter lidt opnaar man paa den Maade Indvinding af ret betydelige Arealer. Jeg kan sige, at det ikke vilde vække Utilfredshed i Sønderjylland, hvis dette Spørgsmaal blev taget op til en nærmere Prøvelse. Men foreløbig maa vi naturligvis nøjes med det Lovforslag, her foreligger, og som jeg paa mit Partis Vegne gerne vil anbefale.

Det nytter jo ikke, at man i mere eller mindre taagede Vendinger taler om en Gælds-sanering til Bunds, thi ingen formaar at sige noget bestemt om, hvordan Landbrugets Produktions- og Afsætningsmuligheder vil være i Fremtiden, og det er det, der er afgørende ogsaa for Sønderjylland. Derfor nytter det heller ikke at tro, at det hjælper noget, at man foreslaar, at denne Lov skal gælde tre Aar eller fem Aar ud i Fremtiden. Selv om man siger: Nu gennemfører vi dette, nu er vi færdige, vil man muligvis, naar de Aar er gaaet, staa over for nye Vanskeligheder, som man ikke har kunnet forudse. Jeg synes derfor, at vi foreløbig skal tage Lovforslaget saaledes, som det foreligger, særlig da vi ved, at der i Sønderjylland vil være almindelig Tilfredshed dermed. I Sønderjylland er man som nævnt afhængig ikke alene af Forholdene her i Landet, men ogsaa Forholdene ude omkring særlig i de Lande, man har Handelsforbindelse med. Forholdene dør er afgørende for, om Landbruget og andre Erhverv i Sønderjylland i Fremtiden kan klare sig med de Foranstaltninger, der er foreslaaet af Regeringen. Jeg anbefaler Lovforslaget, som det foreligger.

Schaumann: Det foreliggende Lovforslag er jo nu i store Træk gennemgaaet af den højtærede Minister, og jeg tør i øvrigt forudsætte, at Sagen allerede er kendt fra den første Gang, den var til Behandling her i Tinget. Der er derfor ingen Grund for mig til at komme med Gentagelser, jeg skal kun fremsætte nogle enkelte Bemærkninger angaaende mit Partis Stilling til hele denne Sag.

Jeg indrømmer villigt, at der ogsaa fra de andre Partier har været og er god Vilje til at yde den størst mulige Støtte til de sønderjyske Landsdele. Jeg vil endvidere hævde, at mit Partis Repræsentanter i Folketinget i høj Grad har vist vor Vilje til, naar det gjaldt Sønderjylland, at gøre et Skridt til Siden og ikke fastholde vore Krav, selv om der ogsaa for os har været betydningsfulde Vanskeligheder og store principielle Betænkeligheder ved at gaa med til det foreliggende Lovforslag. Vore Betænkeligheder med Hensyn til Rentetilskud er kendt, og vi gaar *ikke* med til det i det øvrige Land. Naar vi har stemt for Lovforslaget i Folketinget, er det et Bevis paa, at vi vil være med til denne Hjælp for de sønderjyske Landsdele, naar de ikke kan faa Hjælp paa anden Maade. Naar Lovforslaget bliver behandlet i det Udvalg, der paatænkes nedsat, vil vi naturligvis dør